

1 student onttrok zich daaraan, door de Universiteit te verlaten. Met nadruk werd er vanwege den Senaat op gewezen, dat in dergelijke dingen zoowel voor hoogleeraren als studenten een reden tot verootmoediging gelegen is. Wanneer dit bij voortduring erkend wordt, zal ook van de oefening der tucht een zegen uitgaan voor onze Hoogeschool.

Zoo ging dan ook dit jaar weer voorbij, in veel arbeid, veel overlegging, veel moeite, maar ook veel zegen van onzen God. Zij Hij ook in het jaar dat nu aanbreekt, onze Hoogeschool nabij, en moge ze, ook bij toeneming van uitwendigen bloei, steeds er van doordrongen zijn, dat haar die zegen in de eerste plaats van noode is, dat ze om des beginsels wille werd opgericht, en dat, gawe ze dat beginsel prijs, daarmede tevens haar bestaansgrond te loor ging; en leve voorts niet slechts onder haar hoogleeraren, maar ook bij haar discipelen in een tijd als de onze, waarin scherts en vermaak al meer waardeering vinden en ernst soms bijna een uiting van ontevredenheid schijnt, steeds klaarder het besef van de hooge roeping, die onze Vrije Universiteit, als waarlijk nationale Hoogeschool, te vervullen heeft niet slechts tegenover de kringen waaruit ze is voortgekomen, maar voor heel het volk van Nederland.

In het volle vertrouwen, Hooggeleerde ANEMA, dat ook in Uw hart deze wensch levendig is, ga ik thans van de rectorale waardigheid afstand doen en die leggen op de schouderen van U, mijnen opvolger. Dat ze mij zwaar gevallen is, zou ik niet durven beweren. En toch... Gij, mijn waarde ambtgenoot, zult weldra zelf kunnen oordeelen. Waar het moeilijkste werk van den rector niet datgene is, wat naar buiten treedt, maar voor een